

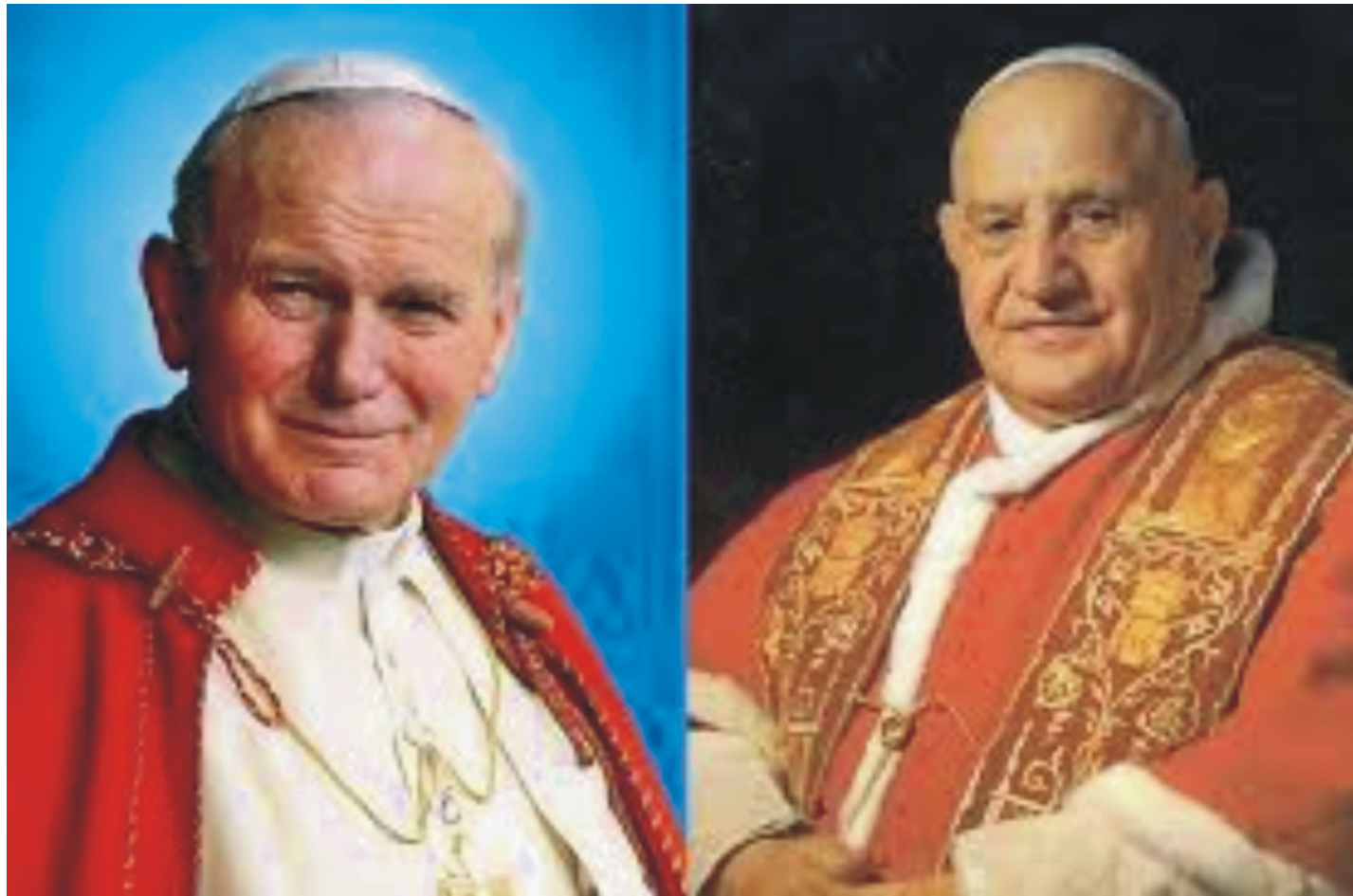

ŚW. WOJCIECH

PISMO PARAFIALNE

Nr 4(99) • POZNAŃ • KWIECIEŃ 2014 r.

NOWI ŚWIĘCI!

Kanonizacja Jana Pawła II i Jana XXIII odbędzie się 27 kwietnia 2014 r. w Watykanie. Dwaj błogosławieni papieże: Jan Paweł II oraz Jan XXIII, zostaną ogłoszeni świętymi Kościoła katolickiego.

Papież Franciszek, podczas konsystorza w dniu 30 września 2013 r., wyznaczył na dzień 27 kwietnia 2014 r. (tj. Niedziela Miłosierdzia Bożego) kanonizację dwóch papieży Jana Pawła II i Jana XXIII.

Jan Paweł II zostanie kanonizowany dziewięć lat po śmierci i trzy lata po beatyfikacji, zaś Jan XXIII pół wieku po śmierci i trzynaście lat po beatyfikacji. W przypadku Jana XXIII papież zdecydował o odstąpieniu od stwierdzenia cudu za wstawiennictwem błogosławionego. Będzie to pierwsza podwójna kanonizacja papieża w XXI wieku i zarazem pierwsza kanonizacja głowy Kościoła od czasu kanonizacji Piusa X w 1954 r..

Błogosławiony Jan Paweł II – świętym

„Nie lękajcie się chcieć świętości. Nie lękajcie się być świętymi. Uczyńcie nowe tysiąclecie erą ludzi świętych. Dzisiejszy świat potrzebuje świętości chrześcijan, którzy w zwyczajnych warunkach życia codziennego i zawodowego podejmują swoje obowiązki”

Jan Paweł II, Stary Sącz, 16 czerwca 1999 r.

Kanonizacja dwóch papieży podczas jednej uroczystości to rzecz niespotykana. Ma ona swój wspólny punkt w Soborze Watykańskim II. Jan XXIII papież, który otworzył Sobór, a Jan Paweł II, który przez cały pontyfikat realizował postanowienia soborowe i dokonał opublikowania dokumentów soborowych: Kodeksu Prawa Kanonicznego i Katechizmu Kościoła Katolickiego.

Jana Pawła II i Jana XXIII łączyła dobroć. Jan XXIII nazywany papieżem dobroci, a Jan Paweł II papieżem miłosierdzia. Kanonizacja w święto Miłosierdzia Bożego ma znaczenie symboliczne, będzie kolejną okazją do przekazania światu orędzia Bożego Miłosierdzia, które otrzymała św. siostra Faustyna i które papież Jan Paweł II dał Kościołowi i światu na trzecie tysiąclecie.

Spełniają się modlitwy wiernych na całym świecie. Santo subito, wołanie wiernych na placu św. Piotra w Watykanie w dniu jego pogrzebu właśnie się spełnia. Znowu tłumy wiernych zgromadzą się na placu, znowu będziemy zjednoczeni i pełni radości. Kiedy dziewięć lat temu odchodził od nas nasz Ojciec Święty do Domu Ojca wszyscy byliśmy pogrążeni w smutku, nie wstydziliśmy się łez. Trudno nam było jednak pogodzić się, że nie ma Go wśród nas, że straciliśmy osobę, której nie sposób zastąpić. Uroczystościom pogrzebowym towarzyszyła

modlitwa miliarda ludzi. Przejmujące nabożeństwo oraz szereg znaków zamkniętej epoki życia tego świętego Ojca chrześcijaństwa. Wielu ludzi pojednało się wtedy ze sobą, przebacząc sobie wszystkie nieporozumienia i krzywdy. Ludzie przychodzili do kościołów po wielu latach nieobecności, aby pojednać się z Bogiem w spowiedzi św. Jan Paweł II został beatyfikowany przez papieża Benedykta XVI, 1 maja 2011 r. Papież, który na całym świecie otwierał drzwi dla Chrystusa i robił wszystko, by Bóg mógł mówić do człowieka. W dzień inauguracji pontyfikatu Jan Paweł II wypowiedział słowa, które obieły cały świat (...) „otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi (...) nie lękajcie się (...)”. Pontyfikat Jana Pawła II był prawdziwym darem Opatrzności dla Polski i świata. Pełen zrozumienia i głębokiej miłości do ludzi, Ojciec Święty najbardziej zaangażował się w dzieło budowania jedności. Niemal od pierwszego dnia pontyfikatu Jan Paweł II był skoncentrowany na Chrystusowym pragnieniu „aby wszyscy stanowili jedno”. Apelował o wolność narodów i każdej ludzkiej istoty. Łączył religie. Uczył miłości, przebaczenia i pojednania. Dawał nadzieję i wiarę. Potrafił kochać i inni go kochali. Jego parafią był cały świat. Wszędzie, gdzie się pojawiał, witały Go rzesze wiernych. Na Jego życzliwość i serdeczną troskę mogli liczyć wszyscy, również mieszkańcy dzielnic nędzy, pokrzywdzeni i chorzy.

Przez całe 27 lat pontyfikatu Jan Paweł II dźwigał na barkach ciężar historii i sam pisał jej nowy, ważny rozdział. Jako biskup Rzymu niósł nadzieję prześladowanym i zniewolonym. Był bezkompromisowym obrońcą pokoju na całym świecie.

Jakże często byliśmy przy Nim, widząc Jego

nieładzkie zmęczenie, ogrom wysiłku, jak podejmował. Świat obserwował heroiczne, godne ludzi świętych zmaganie Jana Pawła II z cierpieniem i niemocą. Nie mogąc wymawiać słów, Ojciec Święty mówił do całego świata, że należy wypełniać swoją misję do końca, że cierpienie ma sens. Mówił nam, jak człowiek powinien nieść krzyż Jezusa Chrystusa i naśladować Boskiego Mistrza.

Niezwykle było obcowanie Jana Pawła II z Bogiem. Zastanawiające było, jak ten człowiek, wśród ogromu różnych spraw, które wypełniały cały dzień, potrafił znajdować czas na długie chwile rozmowy z Bogiem. Bardzo często zwracano się do Ojca Świętego o modlitwę w intencji chorych i cierpiących. Wiele proszących otrzymywało od Pana Boga potrzebne łaski. On już za życia był świętym pośrednikiem. Jego świętość sprawiała, że Pan Bóg posługiwał się Ojcem Świętym do okazywania światu swego miłosierdzia.

Papież, którego za życia niektórzy określali tytułem „Wielki”, był rzeczywiście wielkim darem Boga dla Kościoła i świata. Aby spełniać Jego duchowy testament, trzeba każdego dnia pytać, co możemy jeszcze uczynić, aby przyswoić papieską życiową dewizę „Cały Twój” w naszym życiu.

„Panie, nie płaczę, że mi Go zabrałeś, ale dziękuję Ci za to, że mi Go dałeś”, to niezwykle stosownie brzmiące słowa modlitwy przypisywanej św. Ambrozemu z Mediolanu. Kościół na całym świecie cieszy się dzisiaj, że Bóg miłosierny ukazuje nam w Janie Pawle II człowieka jaśniejącego blaskiem Bożej świętości.

Kanonizacja bł. Jana XXIII – „Dobrego Papieża”

W 1958 r. po śmierci papieża Piusa XII podczas trzydniowego konklawe, kardynałowie wybrali papieżem 77-letniego patriarchę Wenecji, kardynała Giuseppe Roncallego, który przyjął imię Jana XXIII. Z racji podeszłego wieku media zaczęły nazywać go „papieżem przejściowym”. Mimo krótkiego pontyfikatu (1958-1963) bł. Jan XXIII należy do jednego z najważniejszych papieży w dziejach Kościoła.

Najdonioślejszym wydarzeniem pontyfikatu Jana XXIII było zwołanie pierwszego po prawie stu latach Soboru Watykańskiego II, który rozpoczął nową epokę w dziejach Kościoła. Sobór powszechny stał się niesłychanie ważnym wydarzeniem w dziejach Kościoła rzymskokatolickiego, zmieniając mentalność jego wiernych i odciskając swoje piętno na całym chrześcijaństwie. Kolejnymi ważnymi decyzjami tego papieża było zwiększenie liczebności Kolegium Kardynalskiego, zwołanie pierwszego w historii Rzymu Synodu Biskupów w 1960 r. oraz zrewidowanie kodeksu prawa kanonicznego.

Udział w reformie liturgii. Zatwierdził nowy brewiarz i mszał, a także wprowadził do kanonu mszalnego wspomnienie św. Józefa i wyraził zgodę na używanie języków narodowych w Kościołach.

Zdaniem historyków, żaden z wcześniejszych papieży nie podjął takich wysiłków na rzecz ekumenizmu jak Jan XXIII. W 1960 r. utworzył Sekretariat Jedności Chrześcijan, a poprzez swoich wysłanników wymieniał pozdrowienia z patriarchą Moskwy, Aleksym i Konstantynopola Atenagorasem. Był pierwszym papieżem od 1870 r., który odbył oficjalne spotkanie poza Watykanem. Była to wizyta w więzieniu i jednym ze szpitali w Boże Narodzenie w 1958 r. Inicjator Soboru Watykańskiego II był „dobrym papieżem” jak go nazywano. Był człowiekiem, który podbił serca wiernych, pełnym osobistego oroku, skromności i pokory, znanym z doskonałego poczucia humoru. Zawsze otwarty na kontakty z prasą, patrzył odważnie w obiektywy aparatów. Jan XXIII ogłosił osiem encyklik, z których najważniejsze to „Mater et Magistra” oraz „Pacem In terris”, która

była adresowana do „wszystkich ludzi dobrej woli” i nawoływała do pokoju między narodami całego świata.

Papież Jan XXIII podkreślał, że w dzieciństwie opowiadano mu wiele o Polsce, o bohaterstwie ludzi oraz o powstaniach wolnościowych. Jego ulubioną lekturą były książki Henryka Sienkiewicza. Marzył o poznaniu naszego kraju. Po raz pierwszy przyjechał do Polski w 1912 r. zwiedzając Kraków, Katedrę Wawelską oraz Wieliczkę. Podczas drugiego pobytu w 1929 r. odwiedził Warszawę i Częstochowę. Papież Jan XXIII śledził zmagania naszego narodu walczącego o wolność i odzyskanie niepodległości. Jego miłość do Polski ciągle wzrastała. Jako papież wiele razy serdecznie przyjmował prymasa Polski Stefana Wyszyńskiego. Jan XXIII zmarł w 1963 r. podczas trwania Soboru Watykańskiego II, który został zamknięty przez kolejnego papieża Pawła VI. Po jego śmierci agencje prasowe podały informacje, że w jego pokoju sypialnym, obok poślizgniętych fotografii rodzinnych nad klęcznikiem wisiał obraz Matki Boskiej Częstochowskiej.

Jan Paweł II- pielgrzym

Jan Paweł II podczas swojego trwającego prawie 27- letniego Pontyfikatu odwiedził 132 kraje, niektóre wielokrotnie, w sumie odwiedził 900 miejscowości. W podróżach spędził - 586 dni. Przebył ponad 1 650 000 km podczas podróży zagranicznych. Odpowiada to ponad 30-krotnemu okrążeniu Ziemi wokół równika i trzykrotnej odległości między Ziemią i Księżycem.

20 czerwca 1983 roku gościł w Poznaniu po raz pierwszy Ojciec Święty Jan Paweł II. Papież przybył do Poznania helikopterem z Częstochowy ok. godz. 9.20. Jego pobyt trwał do godz. 16.00 - z Poznania odleciał helikopterem do Katowic. Na Łęgach Dębińskich Jan Paweł II odprawił Mszę św. i beatyfikował siostrę Julię Marię Ledóchowską - w zakonie matkę Urszulę - założycielkę Zgromadzenia Sióstr Urszulanek Szarych. Poznań przeszedł wtedy do historii Kościoła powszechnego jako pierwsze słowiańskie miasto, w którym Biskup Rzymski wypowiedział formułę beatyfikacji.

Homilię rozpoczął Ojciec Święty Jan Paweł II wyznaniem: „Ty jesteś Mesjasz (Chrystus), Syn Boga żywego!” (Mt 16,16). Wyznanie Szymona Piotra wypowiedział także w dniu 22 października 1978 roku, kiedy z niezbadanych wyroków Bożej Opatrzności wypadło mu rozpocząć posługiwanie na Piotrowej Stolicy w Rzymie. Powtórzył je w Poznaniu, w miejscu, w którym wyznanie to najdawniej było wypowiadane na ziemiach piastowskich, po Chrzcie Mieszka w 966 roku. Najdawniej wypowiadały to Piotrowe wyznanie usta biskupa, bo już w dwa lata po Chrzcie, Poznań, pierwszy w Polsce, coepit habere Episcopum: zaczął mieć swego biskupa. „Ty jesteś Chrystus, Syn Boga żywego!” To samo Piotrowe wyznanie od tamtych pradawnych czasów powtarzały usta praorców - a serca otwierały się w stronę nieznanego przedtem Odkupiciela świata, który jako Syn Boży, współistotny Ojcu, stał się człowiekiem i narodził się z Maryi Dziewicy” - mówił Ojciec Święty.

I dalej - „Wielka jest moja radość, że mogę tutaj przybyć i wspólnie z Wami, drodzy Bracia i Siostry, dziedzić milenijnej przeszłości Narodu i Kościoła, powtórzyć Piotrowe wyznanie. Przybywałem tutaj po wielekroć, zwłaszcza w okresie pasterzowania Metropolity Poznańskiego śp. Antoniego Baraniaka, którego pasterskie męstwo, wielką pokorę i Bogu znane zasługi otaczamy zawsze głęboką czcią”.

„Zdaję sobie sprawę, że miejsce, na którym stoję, odegrało podstawową rolę nie tylko w historii chrześcijaństwa, ale także w historii państwa i kultury polskiej. Katedra pod wezwaniem świętych Apostołów Piotra i Pawła świadczy o tym, że od początku Kościół na tej ziemi piastowskiej i w całej Polsce związał się z Rzymem. Z Rzymem - nie tylko jako stolicą Piotra, ale także jako ośrodkiem kultury. Stąd też kultura polska posiada znamiona nade wszystko

zachodnioeuropejskie. Cieszę się, że mogę stanąć na tym miejscu, pośrodku najstarszej z ziem piastowskich, gdzie przed tysiącem z górą lat zaczęły się dzieje Narodu, Państwa i Kościoła”.

„Wraz z Chrystusem, którego Piotr wyznał Synem Boga żywego, przyszła tutaj Ewangelia i całe Objawienie. W świadomości mieszkańców tej ziemi przyjęły się słowa Stwórcy, wypowiedziane na początku: „Rośnijcie i rozmnażajcie się - czyńcie sobie ziemię poddaną” (por. Rdz 1,28). Te słowa powiązały powołanie do życia rodzinnego z pracą ludzką. Czynili sobie ziemię poddaną nasi praojcowie na tej rozległej wielkopolskiej ziemi, karczując lasy,

uprawiając pola, budując wsie i miasta”. „Pragnę, odwiedzając Poznań na szlaku tegorocznej pielgrzymki, zobaczyć go jeszcze raz w wymiarach Millennium, ale też w wymiarach Jasnogórskiego Jubileuszu. I dlatego całym sercem zbliżam się ku temu miejscu, na którym księżna Dobra, żona Mieszka i matka chrzestna polskiego Narodu, wzniosła na Ostrowie Tumskim kaplicę zamkową pod wezwaniem Najświętszej Maryi Panny. (...) Staję więc na tym miejscu i powtarzam: Bogurodzica Dziewica, Bogiem sławiona Maryja. U Twego Syna Gospodyna... Ziści nam, spuści nam, Kyrie elejson. Amen”.

Szósta podróż apostolska Jana Pawła II do Polski miała miejsce w dniach od 31 maja - 10 czerwca 1997 r. W dniu 3 czerwca gościł również w Poznaniu- na Placu Adama Mickiewicza spotkał się z młodzieżą. „Jesteście wezwani do świadczenia o wierze i nadziei”- taki tytuł nosiła wygłoszona homilia.

„Drodzy chłopcy i dziewczęta- mówił Papież,

podążajcie z entuzjazmem swych młodych serc za Chrystusem. Tylko On może uciszyć lęk człowieka. Patrzcie na Jezusa głębią waszych serc i umysłów! On jest waszym nieodłącznym przyjacielem”.

I dalej: „Tu, na tym miejscu, na placu Adama Mickiewicza, stał kiedyś pomnik Najświętszego Serca Pana Jezusa — widomy znak zwycięstwa Polaków odniesionego dzięki wierze i nadziei. Pomnik był wzniesiony w 1932 roku ze składek całego społeczeństwa jako wotum dziękczynne za odzyskanie niepodległości. Odrodzona Polska skupiła się przy Sercu Jezusa, aby z tego źródła miłości ofiarnej czerpać siłę do budowania przyszłości Ojczyzny na fundamentie Bożej prawdy, w jedności i zgodzie. Po wybuchu drugiej wojny światowej pomnik ten okazał się takim niebezpiecznym symbolem chrześcijańskiego i polskiego ducha, że został zburzony przez najeźdźcę na początku okupacji.

Trudno tu nie wspomnieć o jeszcze innym pomniku — Pomniku Ofiar Czerwca 1956 Roku. Został on wzniesiony na tym placu staraniem społeczeństwa Poznania i Wielkopolski w 25. rocznicę tragicznych wydarzeń, które były wielkim protestem przeciwko nieludzkiemu systemowi zniewalania serc i umysłów ludzkich. Chciałem pod ten pomnik przybyć w 1983 roku, gdy byłem po raz pierwszy jako Papież w Poznaniu, ale wówczas odmówiono mi możliwości modlitwy pod Poznańskimi Krzyżami. Cieszę się, że dziś razem z wami — Młodą Polską — mogę ukłęknąć pod tym pomnikiem i oddać hołd robotnikom, którzy złożyli swoje życie w obronie prawdy, sprawiedliwości i niepodległości Ojczyzny”.

„Bądźcie w tym świecie nosicielami wiary i nadziei chrześcijańskiej żyjąc miłością na co dzień. Bądźcie wiernymi świadkami

Chrystusa zmartwychwstałego, nie cofajcie się nigdy przed przeszkodami, które piętrzą się na ścieżkach waszego życia. Liczę na was. Liczę na wasz młodzieńczy zapał i oddanie Chrystusowi. Znałem młodzież polską i nie zawiodłem się nigdy na niej. Świat was potrzebuje. Potrzebuje was Kościół. Przyszłość Polski od was zależy. Budujcie i umacniajcie na polskiej ziemi «cywilizację miłości»: w życiu osobistym, społecznym, politycznym, w szkołach, w uniwersytetach, parafiach, w ogniskach rodzinnych, które kiedyś utworzycie. Nie żałujcie na ten cel młodzieńczego entuzjazmu, wysiłku ani ofiary. «A Bóg, [dawca] nadziei, niech wam udzieli pełni radości i pokoju w wierze, abyście przez moc Ducha Świętego byli bogaci w nadzieję» (Rz 15, 13).

„Was i całą młodzież polską pragnę zawierzyć Matce Najświętszej, Matce Chrystusa, Matce Pięknej Miłości, Królowej Polski. Amen.”

Fragmety homilii wygłoszonych w Poznaniu przez Jana Pawła II 20.06.1983 oraz 03.06.1997(skróty Redakcji)

Wielkanoc

Znów świat zielono przystrojony,
Bazie srebrzyste ślą uśmiechy, Na Alleluja biją dzwony,
Żyje- co zmarł za nasze grzechy
-Jezus nasz Pan.

Słońca promienie skrzą, migocą,
Brzozy zielenią biel odziały,
Chrystus zmartwychwstał swoją mocą,
A w grobie pustym pozostały
-Szaty z krwią ran.

Forsycje żółte niczym słońce
Znowu bezlistne krzewy stroją
I tulipany w krąg kwitnące...
Odkupił duszę twoją, moją
-Chrystus Bóg sam.

Trawy zielone i przybrane
W krokusy co rozkwitły wiosną,
A serca czyste, zło zmazane
I zmartwychwstania wieść radosną
-Dzwon głosi nam.

Maria Ellnain-Wojtaszek

Drodzy Parafianie!

Radosne „Alleluja”, jest dzisiaj na naszych ustach i w naszych sercach! Niech radość wielkanocnego poranka dotrze do każdego z nas. Niech będzie zadatkiem i zapowiedzią wiecznego świętowania z Jezusem Zmartwychwstałym. Wiara, że Jezus zmartwychwstał, że żyje i jest wśród nas, niech przenika nasze serca i będzie obecna w naszym codziennym życiu, w każdym jego wymiarze.

Redakcja Pisma parafialnego Św. Wojciech

INFORMATOR PARAFIALNY

Aktualni duszpasterze

ks. Marek Kaiser - proboszcz (tel. 61-852-69-85);
ks. dr Trojan Marchwiak - (tel. 61-852-26-54);

Porządek Mszy św. i nabożeństw:

- w niedziele i święta: 8.00, 9.30, 11.00 (dla szkół podstawowych), 12.15 (dla młodzieży), 18.00 i 20.15 (akademicka);
- w święta będące dniami pracy: 8.30, 10.00, 17.00 i 18.30;
- w dni powszednie: 8.30 i 18.30;

Nieszpory: niedziela g. 17.30 (z wyjątkiem Wielkiego Postu, maja, czerwca i października);

Maryjne: sobota g. 18.00;

Adoracja Najświętszego Sakramentu: I - czwartek miesiąca g. 17.00 - 18.30;

Godzina Święta: I - czwartek miesiąca g. 18.00;

Misyjne: I - czwartek miesiąca g. 18.30 (wraz z omówieniem misyjnej intencji modlitwy na dany miesiąc);

Do Serca P. Jezusa: I - piątek miesiąca g. 18.30 (wraz z omówieniem ogólnej intencji modlitwy na dany miesiąc);

Nowenna do św. o. Pio wraz z Mszą św. o Budowę Domu Ulgi w Cierpieniu: II czwartek miesiąca g. 18.30;

Nowenna do św. Antoniego: wtorek g. 18.00;

Spowiedź św.;

- 15 min. przed każdą Mszą św. i w sobotę od g. 18.00;

- w I - czwartek miesiąca od g. 17.00;

- w I - piątek miesiąca od g. 16.00 - g. 19.30;

Chrzty: w 2 - sobotę miesiąca g. 18.30 i w 4 - niedzielę miesiąca g. 12.15;

Różaniec: Poniedziałek - Piątek g. 18.00;

Jubileusz małżeński: 3 sobota miesiąca o g. 18.30;

Msza św. za zmarłych w minionym miesiącu parafian:

I - niedziela miesiąca g. 9.30;

Msza św. dla młodzieży przed bierzmowaniem: I piątek g. 19.30;

Wymienianki roczne: w każdą niedzielę o g. 9.20;

Biuro Parafialne; (tel./fax. 61-851-90-12): w poniedziałki i piątki - g. 16.30 - 17.30

wę wtorki i czwartki - g. 9.00 - 10.00;

- dla narzeczonych: w I, III i V wtorek miesiąca g. 19.00 - 20.30;

(biuro jest nieczynne w święta będące dniami pracy i w I piątek miesiąca);

Krypta Zasłużonych Wielkopolan: sobota g. 10.00 - 12 oraz niedziela g. 13.00 - 16.00;

(inne terminy można indywidualnie uzgodnić);

Poradnia Rodzinna i Przedmałżeńska: II wtorek miesiąca g. 17.30;

Parafialna Caritas: w II i IV poniedziałek miesiąca g. 18.00 - 19.00;

Członkowie Żywego Różańca: pierwsza sobota miesiąca g. 8.30;

Spotkania Biblijne: 2 i 4 wtorek g. 19.30;

Spotkania AA (anonimowych alkoholików): piątek g. 19.00;

Spotkania AI - Anon (rodzin alkoholików): środa g. 19.00;

Modlitwa o Jedność Chrześcijan: czwartek miesiąca g. 20.00

Dla seniorów: „Spotkania z dobrym filmem” II i IV środa g. 11.30

Konto Parafii: Bank Zachodni WBK S.A. 85 1090 1362 0000 0000 3602 2318

Strona internetowa Parafii: www.swietywojciech.archpoznan.pl

E-mail parafii: swietywojciech@archpoznan.pl

Pismo Parafialne Św. Wojciech: miesięcznik, nakład 300 egz. Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. Św. Wojciecha, Wzgórze Św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań, tel. do redakcji: 501 529 446, e-mail: swietywojciech@archpoznan.pl Redaguje zespół: Małgorzata Głowacka-Helak, Leszek Helak, ks. Marek Kaiser (proboszcz parafii- opiekun redakcji), Andrzej Karczmarczyk, Wiesław Kasprzak (skład komputerowy), Krystyna Ludwiczak, Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej)

Druk: Drukarnia SERIKON, Sosnowa 6, 63-004 Tulce, tel. 61 872 73 26

Redakcja nie zwraca nie zamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich aduściacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń. Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczane na pokrycie kosztów druku. Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.